

Рада надала статус учасників бойових дій силовикам і військовим АТО

Згідно з пояснювальною запискою до законопроекту (№ 4022-а), статус учасників бойових дій буде надано резервістам і військовозобов'язаним, працівникам ЗСУ, Нацгвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, МВС, учасникам інших військових формувань, які брали участь в антитерористичній операції, а також працівникам підприємств і організацій, які залучалися до участі в АТО.

280

від стількох тисяч гривень становить річна зарплата суддів Вищого адмінсуду. Про це у своїй статті пише Олександр Лемєнов. Кожен із них у 2013 році отримав 13,764 тисячі гривень матеріальної допомоги.

Питання 12-річної школи наразі не на часі

Зaproвадження 12-річної середньої освіти в Україні є важливим питанням, однак воно потребує серйозної фінансової підтримки. До того ж зміни у середній школі нині не є найактуальнішою проблемою освітньої галузі. Про це сказав міністр освіти і науки Сергій Квіт, повідомляють УНН із посиланням на прес-службу МОНУ. Квіт додав, що наразі з приводу цієї теми необхідно вести діалог та дискусії, проводити конференції і виробляти спільне бачення з освітянами, політиками та громадськістю.

Важко поранений на Майдані волинянин Артем Запотоцький повернувся із лікування

Із лікування в Ізраїлі на Батьківщину повернувся євромайданівець Артем Запотоцький. Понад три місяці він боровся за життя після поранення, яке отримав 20 лютого на Інститутській. Волинянин був одним із найтяжчих поранених — від чоловіка відмовилася низка клінік, в Україні ж медики йому прогнозували лише лежаче життя.

На ноги євромайданівець поки що не став, утім, надія на повну реабілітацію є. Під час тримісячного лікування в Ізраїлі Артем завдяки волонтерам побував біля Стіни плачу, в храмі Гробу Господнього та на Мертвому морі. Не забув і проголосувати на президентських виборах. Що по жертвував власним здоров'ям заради ідеалів Майдану — не шкодує.

Незабаром чоловік збирається повернутися на роботу до Луцька, в юридичну фірму. Робота, переконаний активіст, допоможе йому швидше поринути у звичне життя.

Проживши сім десятків літ у Англії, Михайло на вічний спочинок вернувся в Україну

Михайло Терещук (другий справа) з ріднею

Днями на сільському кладовищі Заболоття Володимир-Волинського району поховали 89-річного уродженця цього села та жителя англійського міста Манчестера Михайла Терещука, котрий виїхав із рідних країв понад сім десятків літ тому. А виконала заповіт свого батька донька Юлія, котра, приїхавши на Володимирщину з Америки, і доставила урну з прахом.

Провести в останню путь англійця прийшло багато родичів і жителів із навколишніх сіл. Серед них і племінник покойного, якого назвали, як і дядька, Михайлом, і прізвище у нього таке ж.

— Михайло Федорович був рідним братом мого батька Степана, як і він, народився у Заболотті у заможній сім'ї й мав ще дві молодші сестри, — згадує племінник. — Дід на всю округу мав найбільше землі і техніки, але бабуня рано померла. Дядько спершу вчився у Стенжаричівській школі, а у війну — в механічній гімназії (тепер тут Володимир-Волинський педколедж). Дуже мріяв здобути освіту, був толковим і гра-

мотним, багато читав і так прагнув до знань, що його взяли у гімназію не з сьомого класу, а раніше. Може, і далі вчився б, якби не воєнне лихоліття і трагічні події, які повністю змінили його життя. А сталося так, що тоді бандерівці забили мого діда, бо, як померла баба, він деякий час жив із однією полячкою. І ту полячку розстріляли — довго на вікні у хаті була позначка від кулі, тато нам її показував. А ось брат тої жінки вижив, бо переховувався на горищі. Пізніше його мій батько на підводі з хмизом переправив через кордон.

Коли ж радянські війська звільнили від німців наш край, обох братів забрали на фронт, але воювали вони не довго. Степана поранили, і він лікувався у госпіталі в Баку, а Михайло потрапив у полон. Із німецького табору для військовополонених його визволили англійці та перевезли в Італію, де він ще два роки був у так званому фільтраційному таборі. А там, звісно, ширились чутки про те, куди у Радянському Союзі потрапляють ті, хто був у полоні. Щоб оминати каторгу на Соловках чи Воркуті, він вирішив поїхати в

Англію. Було це у 1947-му. Відтоді, а це майже 70 літ, наш земляк проживав у Манчестері. І там здобував освіту. Чотири дні заробляв гроші, а два — вчився. Кілька років він працював перекладачем на одній із фірм, об'їздив півсвіту. А вже коли мав вищу освіту, працював старшим техніком у лабораторії з професійних захворювань Манчестерського університету. Коли ж вийшов на пенсію, керівництво навчального закладу все ніяк не хотіло відпускати з роботи тямущого українця.

У Англії наш земляк одружився на шотландці, у них народилася донька Юлія. Але через деякий час він розлучився і з 50-ти літ жив сам у власному приміському будинку.

— Мій батько не раз писав запити у Червоний Хрест, щоб дізнатися, чи живий його брат, але нам усе відповідали: пропав безвісти, — продовжує згадувати Михайло-молодший. — Коли ж одного разу, а було це наприкінці 80-х, у Заболоття надійшов лист із незвичним конвертом і таким написом: Устилузький район, Стенжаричівська сільська рада, Степану Терещуку. Тоді батька

не було вдома, а мама все вагалася: чи відкривати конверт? Уявіть, як ми чекали його повернення! Розкрили листа, а там такі слова: «Дорогі мої, я живий і перебуваю в Англії...». І вже через рік до брата у гості поїхала молодша сестра з донькою і зятем.

Три рази англійець приїжджав в Україну. Першого разу, коли зайшов у наші магазини і побачив порожні полиці, а було це у часи горбачовської перебудови, то жахнувся: як ви тут живете? Ми його запитували, чи не хоче повернутись, а він казав, що сумує за рідним селом, досі пам'ятає запах диму з грубки, яку розпалював дровами, часто всіх згадує, але ніколи не вернеться, бо так, як ми живемо, він би вже не зміг.

— Уявіть, він не сів за стіл без виделки і ножа, навіть кавуни їв десертними приборами. Казав, що у себе мало не щодня ходив у басейн і бібліотеки та багато-багато подорожує, — доповнює спогади дружина пана Михайла Лариса Аркадіївна. — Познайомилися ми і з його донькою Юлею та її чоловіком Тревором. Вони живуть в Америці, у штаті Техас. Юля працює кореспондентом в одній із місцевих газет, а Тревор — фахівець із комп'ютерної техніки.

Помер Михайло Терещук 22 вересня 2013 року. Там же, у Манчестері, за ним відправили панакхиду в українській церкві, а тіло кремували, помістивши прах у лаковану дерев'яну урну, яку зберігали в одній із ніш на місцевому кладовищі. Й ось через дев'ять місяців останки з прахом нашого земляка, як він і бажав, привезли у Заболоття донька із зятем. На похорон зібралася велика родина, за перекладача була племінниця Михайла-молодшого Наталія, котра також приїхала з Англії разом із батьками, сестрою та її дітьми.

Поховали земляка-англійця поряд із батьками на скромному кладовищі села Заболоття, відправили панакхиду, а урну поставили на вишій рушник, прикривши зверху такою ж українською вишивкою...

А повідомив про таку подію місцевий краєзнавець Ярослав Царук, який дуже жалкував, що самому не випало поїхати у рідні краї на прощання з палким патріотом України.

Тетяна АДАМОВИЧ

На Волині більше півтисячі несанкціонованих сміттєзвалищ

Представники правоохоронних і контролюючих органів Волині розповіли про несанкціоновані сміттєзвалища, які утворилися в багатьох населених пунктах краю. Загалом їх більше півтисячі. Вони утворюються через нестачу спеціальних місць, тому люди засмічують лісосмуги, придорожню територію та береги водних об'єктів.

У смітників Луцька, Ковеля, Шацька та Локачів закінчується термін експлуатації і ніхто не «спішить» їх упорядковувати, паспортизувати й удосконалювати систему сортування відходів.

Було вирішено проводити контроль за використанням ТВП,

а також посилити профілактичну й інформаційно-роз'яснювальну роботу.

На Волині зафіксовано шість спроб дати хабара працівникам ДАІ

Із 13 червня на території Волині проводяться профілактичні заходи з виявлення та документування фактів спроби дати хабара працівникам Державтоінспекції, повідомили в УДАІ УМВС України у Волинській області. Вже виявлено шість випадків дачі неправомірної вигоди працівнику правоохоронного органу. Всі вони належним чином оформлені та зареєстровані в установленому законом порядку. З них за трьома фактами відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 369 Кримінального кодексу України (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі), що карається штрафом від 500 до 750 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк зі спеціальною конфіскацією.

— Ми проводимо роботу щодо виявлення таких фактів не лише серед учасників дорожнього руху, а й серед працівників ДАІ, — зазначив начальник управління ДАІ УМВС України у Волинській області Володимир Кравченко.

Дашники виявили значні порушення у сфері надання послуг із перевезення

Під час профілактичної операції «Автобус» працівники Державтоінспекції Волині склали 743 адміністративних протоколи. Двоє водіїв перебували за кермом у стані алкогольного сп'яніння.

Загалом перевірено 338 суб'єктів господарювання, які надають послуги з перевезення пасажирів автотранспортом на підставі виданих ліцензій, виявлено 145 технічно несправних автобусів: 18 — із несправними світловими приладами, 11 — із несправностями рульового управління та 34 випадки несправності шин. Зафіксовано

714 порушень Правил дорожнього руху, з них 97 випадків — порушення швидкісного режиму, 132 — перевезення пасажирів понад встановлену кількість, 74 факти порушення вимог дорожніх знаків і розмітки, 2 факти порушень під час перевезення організованих груп дітей.

Щоб у подальшому не допустити таких порушень, працівниками Державтоінспекції видано 238 приписів, надіслано чотири подання до Укртрансінспекції та розіслано відповідні інформації до організаторів перевезень.

У Горохові чиновницю засудили за хабар

Горохівський районний суд визнав винною у вимаганні та одержанні неправомірної вигоди начальника служби у справах дітей Горохівської районної державної адміністрації Тетяну Доманську. Про це повідомили у прес-службі прокуратури області. Посадовець вимагала й одержала від мешканки району 10 тис. грн за непозбавлення жінки опікунських прав.

Їй призначено покарання у вигляді п'яти років позбавлення волі зі встановленням трирічного іспитового строку. Окрім того, чиновницю позбавлено рангу державного службовця та права три роки обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування. З посади начальника служби у справах дітей РДА її звільнено.